

NEWS

Diglioteca omniprezentă

2050 – epoca reprezentării vizuale a cunoașterii invizibile

31 mai 2026, Tobias Engl

Așa începe o zi obișnuită în lumea Diglioteei omniprezente, un gigantic depozit de cunoaștere cu un Keeper personal. Ceea ce acum treizeci de ani se numea încă bibliotecă nu mai este astăzi nici un loc, nici o aplicație, ci un strat al vieții de zi cu zi. O rețea invizibilă care oferă informația potrivită, la locul potrivit, în momentul potrivit. Cine intră într-un oraș străin intră și în spațiul lui de cunoaștere – situația traficului, demersurile administrative, punctele de urgență stau pregătite în colțul ochiului. Cine intră într-un spital este condus pe coridoare, conectat la timpii de așteptare și la rezultatele analizelor, anonim și totuși personal. Cine participă la o conferință își cunoaște interlocutorii înainte de strângerea de mână și înțelege orice limbă ca pe propria limbă. Biblioteca a devenit atmosferă.

Adevărata minune nu este însă norul colectiv, ci lumea intimă a cunoașterii pe care fiecare om o poartă în sine. Cipul este mai mic decât un bob de nisip și mult mai mult decât o memorie. Filtrează, sortează, gândește alături de om și extinde conștiința și viteza gândirii de o sută, uneori de o mie de ori. Acolo unde odinioară era nevoie de secunde pentru o decizie, omul și IA cântăresc acum sute de variante în fracțiuni de secundă – compară oferte, pun sub semnul întrebării diagnostice, evaluează riscuri, verifică contracte. Diglioteca personală nu este o arhivă, ci un mediu care însoțește și sfătuiește, care nu doarme niciodată și intervine exact atunci când e nevoie; nici mai devreme, nici mai târziu.

În această lume nu mai există ecrane. Proiecția pe retină așază straturi peste tot ce este vizibil. Recenzii, program de funcționare, indicatoare de direcție se odihnesc în câmpul vizual, iar o clipire le face să dispară. Accesul neuronal direct face ca informația să apară fără citit, fără ascultat. Spațiile-matrice transformă pereții, mesele și tavanele din sălile de conferință și din sălile de operație în suprafețe care informează. Iar pentru cei care încă păstrează o mică distanță rămân lentilele și ochelarii inteligenți. Informație peste tot, exact atunci când aveți nevoie de ea.

ScreenWay, pe atunci o mică firmă din München, a început prin a monta ecrane acolo unde până atunci atârna doar hârtie ... în hoteluri, holuri, săli de conferință și săli de așteptare. Ceea ce se numea simplu digital signage a fost primul pas al unei lungi transformări. Afișajele plate au devenit mai clare, conectate în rețea și, în cele din urmă, invizibile; din afișaje s-au născut proiecții pe orice suprafață; apoi s-au desprins de materie și au apărut, la final, direct în conștiință. Odată cu această transformare, compania și-a schimbat numele: ScreenWay a devenit ScreenAway, pe scurt „SCAW”. Un joc de cuvinte discret, care a devenit semnătura unei epoci, pentru că drumul ecranului a fost totodată drumul departe de ecran.

Pe SCAW nu hardware-ul l-a făcut mare, ci o idee aproape demodată. Informația potrivită, la locul potrivit, în momentul potrivit, pentru omul potrivit. „N-am vândut niciodată ecrane”, se spune în companie. „I-am ajutat pe oaspeți să se simtă bineveniți, pe pacienți să se orienteze, pe călători să ajungă unde trebuie. Această misiune există în continuare, doar că arată altfel.” Dar ce înseamnă să înveți, când orice cunoaștere poate fi accesată oricând? Nu a stoca, ci a înțelege. A cunoaște datele e banal; a le pătrunde, a-ți asuma consecințele lor, a deosebi binele de rău – aceasta este educația acestui mileniu. Diglioteca livrează cunoaștere, cipul o procesează; ce nu livrează niciunul dintre ele sunt gustul, curajul și înțelepciunea.

Seara, Lena închide ochii și își trece cipul în modul de repaus, un privilegiu vechi: o noapte complet deconectată. Ia o carte de pe raft, de hârtie, tipărită, grea în mână. Acum înțelege frazele mai încet, trebuie să caute cuvinte, se rătăcește prin paragrafe. E obositor. E lent. E minunat. Diglioteca ține cunoașterea la îndemână, SCAW o ordonează și o face vizibilă. Dar cel mai frumos lucru pe care l-a produs această lume este poate faptul că ne amintește ce înseamnă să fii om – cea ființă care încă se poate mira și fără imagini atotștiutoare. Bun venit în Digliotecă. În lume. În tine însuși. La ScreenWay.